

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 555, fax: 234 665 444
e-mail: posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOUU-00159/13-2

T-Mobile Czech Republic a.s.
Tomíčková 2144/1
149 00 Praha 4

Praha 16. ledna 2013

Aplikace § 12 zákona č. 101/2000 Sb. na lokalizační údaje zákazníka poskytovatele služeb elektronických komunikací

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) obdržel Vaši žádost o stanovisko k aplikaci § 12 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, v případě zpracování lokalizačních a provozních údajů zákazníků poskytovatele služeb elektronických komunikací podle § 97 odst. 3 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích).

V této souvislosti zmiňujete, že společnost T-Mobile Czech Republic a.s. zpracovává lokalizační a provozní údaje od účinnosti zákona č. 273/2012 Sb. na základě § 97 odst. 3 a 4 zákona č. 127/2005 Sb., a to pro zákonem stanovené oprávněné orgány. Ve vztahu k povinnosti poskytnout subjektu údajů informace o osobních údajích podle § 12 zákona č. 101/2000 Sb. se tedy domníváte, že provozní a lokalizační údaje jsou společností T-Mobile Czech Republic a.s. zpracovávány na základě zvláštního zákona k zajištění, předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti ve smyslu § 3 odst. 6 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., a proto se § 12 zákona č. 101/2000 Sb. nepoužije.

K výše uvedenému lze uvést následující. Podle § 3 odst. 6 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. se ustanovení § 12 nepoužijí pro zpracování osobních údajů nezbytných pro plnění povinností správce stanovených zvláštními zákony pro zajištění přecházení, vyhledávání, odhalování trestné činnosti a stíhání trestných činů. Dle názoru Úřadu nelze data retention považovat bez dalšího za zpracování, které je nezbytné pro předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti, a to přestože nelze zpochybnit, že těmto cílům uchování provozních a lokalizačních údajů slouží. Je tomu tak především proto, že naprostá většina uchovávaných osobních údajů nemá s trestnou činností žádnou souvislost, osoby, jichž se tyto data týkají, nejsou pachatelé trestných činů, a tyto provozní a lokalizační údaje k tomuto účelu nebudou ani nikdy využity, a Úřad tedy neshledává naplněn prvek nezbytnosti takového zpracování.

Úřad současně zastává názor, že při výkladu výjimek dle § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb. je třeba vycházet také z čl. 13 Směrnice č. 95/46/ES, která uvádí, že členské státy mohou přijmout legislativní opatření s cílem omezit rozsah povinností a práv uvedených mj. v čl. 12, pokud toto omezení představuje opatření nezbytné pro zajištění předcházení trestným činům atd. [čl. 13 odst. 1 písm. d) Směrnice č. 95/46/ES]. Je tedy zřejmé, že nejenom samotné zpracování musí být nezbytné pro zajištění stanoveného cíle (zde vyšetřování trestných činů), ale i omezení konkrétního práva subjektu údajů musí být pro tento cíl nezbytné opatření. V daném případě lze přitom konstatovat, že samotné poskytnutí informace o uchovávaných

provozních a lokalizačních údajích subjektu údajů nemůže nijak ohrozit cíl, pro který jsou tato data zpracovávána, tj. pro jejich případné předání orgánům činným v trestním řízení, resp. orgánům zajišťujícím bezpečnost České republiky [a podle § 97 odst. 3 písm. e) zákona č. 127/2005 Sb. nejenom jim], a tedy omezení takového práva není nezbytným opatřením.

Při výše uvedených závěrech Úřad také přihlédl k nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 24/10 (č. 94/2011 Sb.), dle kterého jsou záruky poskytované dotčeným jednotlivcům spojené s možností domáhat se efektivní kontroly a ochrany proti případnému zneužití, svévoli či nesplnění stanovených povinností; předvídaný dozor Úřadu poté Ústavní soud nepovažuje za adekvátní a efektivní prostředek k ochraně jejich práv (bod 51 nálezu). Je tedy zřejmé, že k tomu, aby mohl jednatel (subjekt údajů) efektivně chránit svoje právo na soukromí a informační sebeurčení, musí mít možnost zjistit, jaké konkrétní informace, v jakém rozsahu a za jaké období, o něm správce zpracovává, přičemž právě toto právo je mu zaručeno § 12 zákona č. 101/2000 Sb.

Pro úplnost lze dále uvést, že podle § 12 odst. 2 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. je obsahem informace o zpracovávaných osobních údajích poskytované na žádost subjektu údajů vždy sdělení o osobních údajích, případně kategoriích osobních údajů, které jsou předmětem zpracování. Tuto povinnost je nutno s přihlédnutím k § 21 zákona č. 101/2000 Sb. a čl. 12 písm. a) Směrnice č. 95/46/ES (včetně recitálu 41) vykládat tak, že správce poskytne subjektu údajů konkrétní osobní údaje vždy, pokud o to výslovně požádá a je to technicky možné; uvedené tedy znamená, že pouhá informace o kategoriích osobních údajů bude ve většině případů nedostatečná.

K Vaší otázce lze proto shrnout stanovisko Úřadu tak, že je povinností společnosti T-Mobile Czech Republic a.s. poskytnout subjektu údajů na jeho žádost konkrétní provozní a lokalizační údaje, které společnost jako správce k jeho osobě zpracovává a uchovává na základě § 97 odst. 3 a 4 zákona č. 127/2005 Sb. Výjimka podle § 3 odst. 6 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. by se vztahovala pouze na takový případ, kdy by subjekt údajů vnesl dotaz a požadoval sdělení konkrétních dat, která již byla poskytnuta oprávněným orgánům na základě jejich žádosti a která jsou tedy využívána k účelům splňujícím uvedenou výjimku.

Mgr. Daniel Pospíšil
ředitel odboru právní podpory